

عنوان مقاله:

خوانش پیاده مداری در شهر با تاکید بر منظر مذهبی بر مبنای الگوی شهر ایرانی - اسلامی در بافت فرسوده محلات شنبدی و بهبهانی بندر بوشهر

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی بیداری و احیای تمدن اسلامی بر مبنای اندیشه های سیدجمال الدین اسدآبادی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

سیداحمد حسینی نیا - نویسنده مسئول - دکترای تخصصی شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، مشاور عالی معاونت برنامه ریزی و توسعه سرمایه‌انسانی شهرداری اصفهان، اصفهان، ایران

پسند مهدوی سعیدی - دانشجوی دکترای شهرسازی تخصصی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران .

خلاصه مقاله:

این تحقیق در راستای طراحی و کاربست اصول پیاده مداری جهت پیاده راه مطلوب با در نظر گرفتن منظر مذهبی، بدنبال تبیین کیفیات یک پیاده راه مطلوب و تقویت حضورپذیری مردم در فضاهای جمعی از جمله حضور در مراسمات مذهبی می باشد. نحوه تعامل مراسم مذهبی به عنوان عامل هویتی و فرهنگی با ساختار کالبدی پیاده راه به عنوان فضای شهری است. رابطه ای متقابل که می بایست به عنوان عاملی تاثیرگذار و حائز اهمیت در طراحی شهری به آن توجه داشت. پیاده راه ابزاری برای فعالیت جمعی است بخصوص در ارتباط با اقتصاد شهری، کیفیت محیطی و سلامت اجتماعی و به تعبیری می توان گفت پیاده راه یک فضای شهری است. ازطرفی دیگر مذهب مایه عنوان یکی از عوامل تاثیرگذار بر ساختار شهر از دیرباز مطرح بوده و زبان شهرسازی بافت قدیم شهرهای سنتی ما گویای این موضوعی باشد. در واقع مذهب ما شیعیان عامل ایجاد نوعی پیوند میان انسان، کالبد، تاریخ و فضا بوده است که درک ناصحیح و عدم توجه کفایت آن در طرح های توسعه شهری بعضا دیده می شود. روش پژوهش در این تحقیق بر مبنای روش تحلیل ترکیبی از استدلال قیاسی و استقرایی برای استخراج اصول موردنظر و ارایه قوانین ساختاری جهت پیاده راه سازی و بررسی بافت قدیم شهر بوشهر با توجه به خاستگاه اعتقادی عمیق شیعی آن و جایگاه فعلی آن به عنوان یکی از فعالان در مراسمات مذهبی در رابطه با این زمینه دارای اهمیت است. استفاده شده که روش آن جنبه کیفی خواهد داشت سپس تبیین و تحلیل محدوده ای خاص از این بافت بر اساس اسناد و مدارک اطلاعات جمع آوری شده از ۳۰ مورد کاربری مذهبی در بافت و بازدید میدانی، نتایج را در خصوص طرح معیارهای موثر بر انتخاب یک مسیر با توجه به منظر مذهبی و اثرپذیری تبعی بافت مشخص نموده است. که در این مرحله، پس از آزمون اولیه و بومی سازی مدل در محدوده مورد بررسی، سنجش وضعیت براساس مدل صورت گرفته است. روش تحلیلی مورد استفاده در تحقیق، مدل کیفی SWOT می باشد توجه به این معیارها در روند برنامه ریزی و ساماندهی مسیرهای پیاده در این بافت می تواند سبب شکل گیری پیاده راهی مطلوب به عنوان عرصه ای جهت ایجاد مناسبات آیینی-مذهبی و تقویت حضور مردم در این مراسمات شود.

کلمات کلیدی:

شهر ایرانی - اسلامی، خوانش، پیاده مداری، منظر مذهبی، بافت فرسوده، بافت ناکارآمد، محله بهبهانی و شنبدی، بوشهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2032331>

